

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES ET REGLEMENTS WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES EN VERORDENINGEN

MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES, DU COMMERCE EXTERIEUR ET DE LA COOPERATION AU DEVELOPPEMENT

F. 99 — 2211 [C - 99/15126]

17 MARS 1999. — Loi portant assentiment à la Convention entre le Royaume de Belgique et le Royaume du Maroc sur l'assistance aux personnes détenues et le transfèrement des personnes condamnées, signée à Bruxelles le 7 juillet 1997 (1)

ALBERT II, Roi des Belges,
A tous, présents et à venir, Salut.
Les Chambres ont adopté et Nous sanctionnons ce qui suit :

Article 1^{er}. La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2. La Convention entre le Royaume de Belgique et le Royaume du Maroc sur l'assistance aux personnes détenues et le transfèrement des personnes condamnées, signée à Bruxelles le 7 juillet 1997, sortira son plein et entier effet.

Promulguons la présente loi, ordonnons qu'elle soit revêtue du sceau de l'Etat et publiée par le *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 17 mars 1999.

ALBERT

Par le Roi :

Le Ministre des Affaires étrangères,
E. DERYCKE

Le Ministre de la Justice,
T. VAN PARYS

Scellé du sceau de l'Etat :

Le Ministre de la Justice,
T. VAN PARYS

—————
Note

(1) *Session 1998-1999* :
Sénat.

Documents. — Projet de loi déposé le 20 janvier 1999, n° 1-1236/1. — Rapport, n° 1-1236/2. — Texte adopté en séance et transmis à la Chambre, n° 1-1236/3.

Annales parlementaires. — Discussion. Séance du 11 février 1999. — Vote. Séance du 11 février 1999.
Chambre.

Documents. — Projet transmis par le Sénat, n° 49-1990/1. — Rapport, n° 49-1990/2.

Annales parlementaires. — Discussion. Séance du 25 février 1999. — Vote. Séance du 25 février 1999.

—————

Convention entre le Royaume de Belgique et le Royaume du Maroc sur l'assistance aux personnes détenues et le transfèrement des personnes condamnées

Le Royaume de Belgique
et
Le Royaume du Maroc

Soucieux de promouvoir les rapports d'amitié et la coopération entre les deux Etats, et en particulier de renforcer la coopération juridique entre eux,

Désireux de régler d'un commun accord les questions relatives au transfèrement des personnes condamnées,

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN, BUITENLANDSE HANDEL EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

N. 99 — 2211 [C - 99/15126]

17 MAART 1999. — Wet houdende instemming met de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Marokko inzake bijstand aan gedetineerde personen en overbrenging van gevonniste personen, ondertekend te Brussel op 7 juli 1997 (1)

ALBERT II, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.
De Kamers hebben aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt :

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2. De Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Marokko inzake bijstand aan gedetineerde personen en overbrenging van gevonniste personen, ondertekend te Brussel op 7 juli 1997, zal volkomen gevolg hebben.

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel zal worden bekleed en door het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Gedaan te Brussel, 17 maart 1999.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Buitenlandse Zaken,
E. DERYCKE

De Minister van Justitie,
T. VAN PARYS

Met 's Lands zegel gezegeld :

De Minister van Justitie,
T. VAN PARYS

—————
Nota

(1) *Zitting 1998-1999* :
Senaat.

Documenten. — Ontwerp van wet ingediend op 20 januari 1999, nr. 1-1236/1. — Verslag, nr. 1-1236/2. — Tekst aangenomen in vergadering en overgezonden aan de Kamer, nr. 1-1236/3.

Parlementaire Handelingen. — Bespreking. Vergadering van 11 februari 1999. — Stemming. Vergadering van 11 februari 1999.
Kamer.

Documenten. — Tekst overgezonden door de Senaat, nr. 49-1990/1. — Verslag, nr. 49-1990/2.

Parlementaire Handelingen. — Bespreking. Vergadering van 25 februari 1998. — Stemming. Vergadering van 25 februari 1999.

—————

Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Marokko inzake bijstand aan gedetineerde personen en overbrenging van gevonniste personen

Het Koninkrijk België
en
Het Koninkrijk Marokko

Ernaar strevend de vriendschappelijke betrekkingen en de samenwerking tussen beide Staten, inzonderheid de gerechterlijke samenwerking tussen beiden te bevorderen,

Ernaar strevend in gemeen overleg de aangelegenheden betreffende de overbrenging van gevonniste personen te regelen,

Désireux de permettre aux condamnés de purger leur peine privative de liberté dans le pays dont ils sont ressortissants, afin de faciliter leur réinsertion sociale,

Déterminés dans cet esprit, à s'accorder mutuellement, selon les règles et sous les conditions déterminées par la présente convention, la coopération la plus large en ce qui concerne tant l'assistance aux personnes détenues, que le transfèrement des personnes condamnées à des peines privatives de liberté,

Sont convenus des dispositions suivantes :

TITRE Ier. — Assistance des Consuls aux personnes détenues

Article 1er

a) Sauf si l'intéressé s'y oppose expressément, les autorités compétentes de chaque Etat informent directement le Consul compétent de l'arrestation, de l'incarcération ou de toute autre forme de détention dont fait l'objet un ressortissant de l'autre Etat ainsi que les faits qui lui sont imputés et des dispositions légales fondant les poursuites. Cette information doit être donnée aussitôt que possible et, au plus tard, avant l'expiration d'un délai de six jours à compter du jour où ledit ressortissant a été arrêté, incarcéré ou soumis à toute autre forme de détention. Il en est de même dès qu'une condamnation définitive a été prononcée;

b) Sauf si l'intéressé s'y oppose expressément, le Consul a le droit de se rendre auprès d'un de ses ressortissants qui est arrêté, incarcéré ou soumis à toute autre forme de détention ou qui purge une peine privative de liberté dans l'Etat de résidence, de s'entretenir et correspondre avec lui ainsi que de pourvoir à sa représentation en justice. Le droit de se rendre auprès de ce ressortissant est accordé au Consul aussitôt que possible, et, au plus tard, avant l'expiration d'un délai de huit jours à compter du jour où l'intéressé a été arrêté, incarcéré ou soumis à toute autre forme de détention. Les visites sont accordées périodiquement et à des intervalles raisonnables;

c) Sauf avis contraire de l'autorité judiciaire, les autorités compétentes transmettent sans retard au Consul, la correspondance et les communications qu'il lui sont adressées par le ressortissant de l'autre Etat arrêté, incarcéré ou soumis à toute forme de détention ou qui purge une peine privative de liberté dans l'Etat de résidence.

Article 2

En cas d'arrestation d'un ressortissant de l'un des deux Etats pour une infraction involontaire commise dans l'autre Etat, les autorités compétentes s'efforceront, dans le cadre de leur législation, de prendre les dispositions nécessaires, notamment des mesures de contrôle judiciaire ou l'exigence d'une caution, permettant la mise en liberté de l'intéressé. Le Consul compétent sera informé des mesures dont son ressortissant aura fait l'objet.

TITRE II. — Transfèrement des personnes condamnées et détenues

CHAPITRE Ier. — Principes généraux

Article 3

Au sens de la présente convention :

a) l'expression "Etat de condamnation" désigne l'Etat où la personne a été condamnée et d'où elle est transférée;

b) l'expression "Etat d'exécution" désigne l'Etat vers lequel la personne condamnée est transférée afin de subir sa peine;

c) le terme "condamné détenu" désigne toute personne qui ayant fait l'objet sur le territoire de l'un ou l'autre Etat d'une condamnation judiciaire est astreinte à subir une peine privative de liberté et se trouve en détention;

d) sont également considérés comme condamnation les mesures de sûreté privative de liberté prononcées par un juge en raison d'une infraction.

Ernaar strevend gevonniste personen de mogelijkheid te bieden hun vrijheidsberovende straf te ondergaan in het land waarvan zij onderdaan zijn, teneinde hun resocialisatie te vergemakkelijken,

Vastbesloten elkaar, volgens de regels en onder de voorwaarden bepaald in deze Overeenkomst, de ruimst mogelijke samenwerking te verlenen zowel betreffende bijstand aan gedetineerde personen, als betreffende de overbrenging van personen veroordeeld tot vrijheidsberovende straffen,

Zijn overeengekomen als volgt :

TITEL I. — Bijstand van consuls aan gedetineerde personen

Artikel 1

a) Tenzij betrokkene zich daartegen uitdrukkelijk verzet, geven de bevoegde autoriteiten van elke Staat de bevoegde Consul onverwijld kennis van de aanhouding, de opsluiting of een andere vorm van detentie waaraan een onderdaan van de andere Staat onderworpen is, van de feiten die hem ten laste worden gelegd alsmede van de wettelijke bepalingen welke als grondslag dienen voor de vervolging. Deze kennisgeving moet zo spoedig mogelijk geschieden en, uiterlijk, voor het verstrijken van een termijn van zes dagen te rekenen van de dag waarop bovengenoemde onderdaan aangehouden of opgesloten, dan wel aan een andere vorm van detentie onderworpen is. Hetzelfde geldt zodra een definitieve veroordeling is uitgesproken;

b) Tenzij betrokkene zich daartegen uitdrukkelijk verzet, heeft de Consul het recht zich te begeven naar een van zijn onderdanen die aangehouden of opgesloten, dan wel aan een andere vorm van detentie onderworpen is, of een vrijheidsberovende straf ondergaat in de Staat van verblijf, zich met hem te onderhouden en met hem in briefwisseling te zijn, alsmede erin te voorzien dat hij in rechte wordt vertegenwoordigd. Het recht zich naar deze onderdaan te begeven wordt de Consul zo spoedig mogelijk toegekend en, uiterlijk, voor het verstrijken van een termijn van acht dagen te rekenen van de dag waarop de betrokkene aangehouden, opgesloten of aan een andere vorm van detentie onderworpen is. De bezoeken worden op gezette tijden en met redelijke tussentijden toegestaan.

c) Behoudens andersluidend advies van de rechterlijke autoriteit, stellen de bevoegde autoriteiten de Consul onverwijld in het bezit van de briefwisseling en de mededelingen die aan hem zijn gericht door de onderdaan van de andere Staat, die in de Staat van verblijf aangehouden, opgesloten of aan een andere vorm van detentie onderworpen is, dan wel een vrijheidsberovende straf ondergaat.

Artikel 2

Ingeval een onderdaan van een van beide Staten wordt aangehouden wegens een onopzettelijk misdrijf begaan in de andere Staat, streven de bevoegde autoriteiten ernaar, in het kader van hun wetgeving, de nodige voorzieningen te treffen, inzonderheid maatregelen betreffende gerechtelijk toezicht of het stellen van een borg, zodat betrokkene in vrijheid kan worden gesteld. Aan de bevoegde Consul wordt kennis gegeven van de maatregelen die aan zijn onderdaan werden opgelegd.

TITEL II. — Overbrenging van gevonniste en gedetineerde personen

HOOFDSTUK I. — Algemene beginselen

Artikel 3

Voor de toepassing deze Overeenkomst wordt verstaan onder :

a) de uitdrukking "Staat van veroordeling" de Staat waarin de veroordeling werd uitgesproken en waaruit de persoon wordt overgebracht;

b) de uitdrukking "Staat van tenuitvoerlegging" de Staat waarnaar de gevonniste persoon wordt overgebracht teneinde zijn straf te ondergaan;

c) de term "gedetineerde veroordeelde" de persoon die op het grondgebied van een van beide Staten rechterlijk werd veroordeeld, een vrijheidsberovende straf moet ondergaan en in hechtenis is genomen;

d) de vrijheidsberovende veiligheidsmaatregelen die door een rechter wegens een misdrijf worden uitgesproken worden eveneens als een veroordeling beschouwd.

Article 4

Les autorités compétentes de l'Etat de condamnation informent tout ressortissant de l'autre Etat, condamné définitivement, de la possibilité qui lui est offerte, en application de la présente Convention, d'obtenir son transfèrement dans son pays d'origine pour l'exécution de sa peine.

Article 5

La présente convention s'applique dans les conditions suivantes :

a) l'infraction qui motive la demande doit être réprimée par la législation de chacun des deux Etats;

b) la décision judiciaire doit être définitive et exécutoire;

c) le condamné doit être un ressortissant de l'Etat vers lequel il sera transféré;

d) le condamné ou son représentant légal, en raison de son âge ou de son état physique ou de son état mental, doit consentir au transfèrement, volontairement et en étant pleinement conscient des conséquences juridiques qui en découlent, notamment de celles prévues à l'article 14, paragraphe 2;

e) au moment de la demande de transfèrement, le condamné doit avoir encore au moins un an de peine à exécuter; dans des cas exceptionnels, les deux Etats peuvent autoriser le transfèrement même si le reliquat de peine est inférieur à un an;

f) les Parties contractantes doivent s'être mises d'accord sur ce transfèrement.

Article 6

Le transfèrement du condamné sera refusé :

a) si le transfèrement est considéré par l'Etat requis comme étant de nature à porter atteinte à sa souveraineté, à sa sécurité, à son ordre public, aux principes fondamentaux de son ordre juridique ou à ses intérêts essentiels;

b) s'il existe des raisons sérieuses de croire qu'en cas d'exécution de la sanction dans l'Etat d'exécution, la situation de la personne condamnée risque d'être aggravée par des considérations de race, de religion ou d'opinions politiques;

c) si la prescription de la sanction est acquise d'après la loi de l'un des deux Etats.

Article 7

Le transfèrement pourra être refusé :

a) si l'infraction consiste uniquement dans la violation d'obligations militaires;

b) si la condamnation qui motive la demande est fondée sur des faits qui ont été jugés définitivement dans l'Etat d'exécution;

c) si les autorités compétentes de l'Etat d'exécution ont décidé de ne pas engager de poursuites ou de mettre fin aux poursuites qu'elles ont exercées pour les mêmes faits;

d) si les faits qui ont motivé la condamnation font l'objet de poursuites dans l'Etat d'exécution;

e) si le condamné ne s'est pas acquitté, dans la mesure jugée satisfaisante par l'Etat de condamnation, des sommes, amendes, frais de justice, dommages-intérêts et condamnations pécuniaires de toute nature mises à sa charge;

f) si le condamné a la nationalité de l'Etat de condamnation.

Article 8

L'exécution d'une peine privative de liberté est régie par la loi de l'Etat d'exécution aux conditions prévues par les articles suivants.

Artikel 4

De bevoegde autoriteiten van de Staat van veroordeling geven aan definitief veroordeelde onderdanen van de andere Staat kennis van de mogelijkheid om, krachtens deze Overeenkomst, te worden overbracht naar hun land van herkomst met het oog op de tenuitvoerlegging van hun straf.

Artikel 5

Deze Overeenkomst is van toepassing onder de volgende voorwaarden :

a) het misdrijf dat aan het verzoek ten grondslag ligt, moet in de wetgeving van beide Staten strafbaar zijn gesteld;

b) de rechterlijke beslissing moet definitief en uitvoerbaar zijn;

c) de veroordeelde moet een onderdaan zijn van de Staat waarnaar hij wordt overgebracht;

d) de veroordeelde of zijn wettelijk vertegenwoordiger, gelet op zijn leeftijd of op zijn lichamelijke of op zijn geestelijke toestand, moet met de overbrenging instemmen, vrijwillig en zich volledig bewust van de daaruit voortvloeiende juridische gevolgen, inzonderheid de gevolgen bedoeld in artikel 14, tweede lid;

e) op het tijdstip van het verzoek tot overbrenging, moet de gevonniste persoon nog ten minste een jaar van de straf ondergaan; in uitzonderingsgevallen kunnen beide Staten zich akkoord verklaren met de overbrenging zelfs wanneer de duur van de alsnog te ondergane straf lager is dan een jaar;

d) de Overeenkomstsluitende Partijen moeten het over de overbrenging eens zijn.

Artikel 6

De overbrenging van de gevonniste persoon wordt geweigerd :

a) wanneer de aangezochte Staat van oordeel is dat de overbrenging zou kunnen leiden tot een aantasting van zijn soevereiniteit, van zijn veiligheid, van zijn openbare orde, van de grondbeginselen van zijn rechtsorde of van zijn wezenlijke belangen;

b) wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat in geval van tenuitvoerlegging van de straf in de Staat van tenuitvoerlegging, de toestand van de gevonniste persoon zou kunnen verslechteren wegens zijn ras, godsdienst of politieke overtuiging;

c) wanneer de straf volgens de wet van een van beide Staten verjaard is.

Artikel 7

De overbrenging kan worden geweigerd :

a) wanneer het misdrijf uitsluitend bestaat uit het niet-nakomen van militaire verplichtingen;

b) wanneer de veroordeling die aan het verzoek ten grondslag lag, gegrond is op feiten die in de Staat van tenuitvoerlegging definitief zijn berecht;

c) wanneer de bevoegde autoriteiten van de Staat van tenuitvoerlegging beslist hebben geen vervolgingen in te stellen of de vervolgingen te beëindigen die zij voor dezelfde feiten hebben ingesteld;

d) wanneer de feiten die aan de veroordeling ten grondslag liggen het voorwerp zijn van vervolgingen in de Staat van tenuitvoerlegging;

e) wanneer de gevonniste persoon de hem opgelegde geldsommen, boetes, gerechtskosten, schadevergoedingen en geldelijke veroordelingen van welke aard ook, niet in de door de Staat van veroordeling bevredigend geachte mate gekweten heeft;

f) wanneer de gevonniste persoon de nationaliteit heeft van de Staat van veroordeling.

Artikel 8

De tenuitvoerlegging van een vrijheidsberovende straf wordt beheerst door het recht van de Staat van tenuitvoerlegging onder de voorwaarden bedoeld in de hiernavolgende artikelen.

Article 9

Si la nature et la durée de cette sanction sont incompatibles avec la législation de l'Etat d'exécution, cet Etat peut adapter cette sanction à la peine ou mesure prévue par sa propre loi pour des infractions de même nature. Cette peine ou mesure correspond, autant que possible, quant à sa nature, à celle infligée par la condamnation à exécuter. Elle ne peut aggraver par sa nature ou par sa durée la sanction prononcée dans l'Etat de condamnation ni excéder le maximum prévu par la loi de l'Etat d'exécution.

Article 10

L'Etat de condamnation informe sans délai l'Etat d'exécution de toute décision ou de tout acte de procédure intervenu sur son territoire qui met fin au droit d'exécution.

Les autorités compétentes de l'Etat d'exécution doivent mettre fin à l'exécution de la peine dès qu'elles ont été informées de toute décision ou mesure qui a pour effet d'enlever à la sanction son caractère exécutoire.

Article 11

L'Etat de condamnation reste, à l'exclusion de l'Etat d'exécution, compétent pour statuer sur tout recours en révision introduit contre le jugement.

Article 12

L'Etat d'exécution est seul compétent pour prendre à l'égard du condamné, les décisions de réduction de peine et plus généralement, pour déterminer les modalités d'exécution de la peine.

Article 13

La prise en charge du condamné par les autorités de l'Etat d'exécution suspend l'exécution de la condamnation dans l'Etat de condamnation. Lorsque le condamné se soustrait à l'exécution, une fois transféré vers l'Etat d'exécution, l'Etat de condamnation récupérera le droit d'exécuter le reliquat de la peine.

Article 14

§ 1er. Une personne transférée conformément aux dispositions de la présente Convention ne pourra être jugée ou condamnée à nouveau dans l'Etat d'exécution sur la base des faits qui ont donné lieu à la condamnation dans l'Etat de condamnation.

§ 2. Toutefois, une personne transférée pourra être détenue, jugée et condamnée dans l'Etat d'exécution pour tout fait autre que celui ayant donné lieu à la condamnation dans l'Etat de condamnation, lorsqu'il est sanctionné pénalement par la législation de l'Etat d'exécution.

Article 15

L'Etat d'exécution fournira des informations à l'Etat de condamnation concernant l'exécution de la condamnation :

- a) lorsqu'il considère terminée l'exécution de la condamnation;
- b) si le condamné s'évade avant que l'exécution de la condamnation ne soit terminée;
- c) si l'Etat de condamnation lui demande un rapport spécial.

Article 16

La présente convention sera applicable à l'exécution des condamnations prononcées soit avant, soit après son entrée en vigueur.

CHAPITRE II. — Procédure

Article 17

La demande de transfèrement peut être présentée :

- a) soit par le condamné lui-même ou son représentant légal qui présente, à cet effet, une requête à l'un des deux Etats;
- b) soit par l'Etat de condamnation;
- c) soit par l'Etat d'exécution.

Artikel 9

Indien deze straf naar aard en duur onverenigbaar is met de wet van de Staat van tenuitvoerlegging, kan deze Staat de sanctie aanpassen aan de straf of maatregel door zijn eigen wet voor een soortgelijk strafbaar feit voorgeschreven. Wat de aard betreft, stemt de straf of maatregel voor zover mogelijk overeen met die welke door de ten uitvoer te leggen veroordeling is opgelegd. De door de Staat van veroordeling opgelegde sanctie wordt hierdoor naar aard en duur niet verzwaaard en evenmin mag het door de wet van de Staat van tenuitvoerlegging voorgeschreven maximum hierdoor worden overschreden.

Artikel 10

De Staat van tenuitvoerlegging geeft de Staat van tenuitvoerlegging onverwijld kennis van enige beslissing of akte van rechtspleging op zijn grondgebied die het recht van tenuitvoerlegging beëindigt.

De bevoegde autoriteiten van de Staat van tenuitvoerlegging dienen de tenuitvoerlegging van de straf te beëindigen zodra zij in kennis zijn gesteld van enige beslissing of maatregel ten gevolge waarvan de veroordeling niet meer voor tenuitvoerlegging vatbaar is.

Artikel 11

Slechts de Staat van veroordeling, met uitsluiting van de Staat van tenuitvoerlegging, is bevoegd om te beslissen over een verzoek tot herziening van het vonnis.

Artikel 12

Slechts de Staat van veroordeling is bevoegd om ten aanzien van de gevonnisse persoon beslissingen te nemen betreffende strafvermindering en, meer in het algemeen, om de wijze van tenuitvoerlegging van de straf te bepalen.

Artikel 13

Met de daadwerkelijke overname van de gevonnisse persoon door de autoriteiten van de Staat van tenuitvoerlegging wordt de tenuitvoerlegging van de veroordeling in de Staat van veroordeling geschorst. Indien de gevonnisse persoon zich aan de tenuitvoerlegging onttrekt zodra hij naar de Staat van tenuitvoerlegging is overgebracht, heeft de Staat van veroordeling opnieuw het recht de duur van de alsnog te ondergane straf ten uitvoer te leggen.

Artikel 14

§ 1. Een ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst overgebrachte persoon kan in de Staat van tenuitvoerlegging niet opnieuw worden gevonnist of veroordeeld op grond van de feiten die in de Staat van veroordeling tot de veroordeling aanleiding hebben gegeven.

§ 2. De overgebrachte persoon kan in de Staat van tenuitvoerlegging evenwel worden gedetineerd, gevonnist en veroordeeld voor andere feiten dan die welke aanleiding hebben gegeven tot de veroordeling in de Staat van veroordeling, wanneer die feiten door de wetgeving van de Staat van tenuitvoerlegging strafrechtelijk worden bestraft.

Artikel 15

De Staat van tenuitvoerlegging geeft de Staat van veroordeling kennis ten aanzien van de tenuitvoerlegging van de veroordeling :

- a) wanneer eerstgenoemde de veroordeling beschouwt als geheel ten uitvoer gelegd;
- b) indien de gevonnisse persoon uit de detentie ontsnapt is voor beëindiging van de tenuitvoerlegging van de veroordeling; of
- c) indien de Staat van veroordeling om een bijzonder rapport verzoekt.

Artikel 16

Deze Overeenkomst is van toepassing op de tenuitvoerlegging van veroordelingen die hetzij voor, hetzij na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst zijn uitgesproken.

HOOFDSTUK II. — Procedure

Artikel 17

Het verzoek tot overbrenging kan worden ingediend :

- a) hetzij door de gevonnisse persoon zelf of door zijn wettelijke vertegenwoordiger die, te dien einde, bij een van beide Staten een verzoekschrift indient;
- b) hetzij door de Staat van veroordeling;
- c) hetzij door de Staat van tenuitvoerlegging.

Article 18

Toute demande est formulée par écrit. Elle indique l'identité du condamné, son lieu de résidence dans l'Etat de condamnation et dans l'Etat d'exécution. Elle est accompagnée d'une déclaration recueillie par une autorité judiciaire constatant le consentement du condamné.

Article 19

§ 1er. Sont produits par l'Etat d'exécution soit à l'appui de sa demande, soit en réponse à la demande formulée par l'Etat de condamnation :

a) un document indiquant que le condamné est ressortissant de cet Etat;

b) le texte des dispositions légales sanctionnant le fait qui a donné lieu à la condamnation dans l'Etat de condamnation, ainsi que toute information utile sur les modalités de l'exécution de la sanction dans l'Etat d'exécution, et sur les conséquences juridiques de la condamnation dans l'Etat d'exécution.

§ 2. Sont produits par l'Etat de condamnation, soit à l'appui de sa demande, soit en réponse à la demande formulée par l'Etat d'exécution :

a) L'original ou une copie authentique de la décision condamnant le délinquant. Il certifie le caractère exécutoire de la décision et il précise, dans toute la mesure du possible, les circonstances de l'infraction, le temps et le lieu où elle a été commise, sa qualification légale et la durée de la sanction à exécuter;

b) Un document indiquant l'identité du condamné et son lieu de résidence dans l'Etat de condamnation et dans l'Etat d'exécution;

c) L'indication de la durée de la condamnation déjà subie, imputation faite de la durée de la détention préventive éventuellement subie et en tenant compte de tout autre acte affectant l'exécution de la condamnation;

d) Toute information utile sur les modalités de l'exécution de la sanction dans l'Etat de condamnation.

§ 3. Si l'un des deux Etats estime que les renseignements fournis par l'autre Etat sont insuffisants pour lui permettre d'appliquer la présente convention, il demande le complément d'information nécessaire.

§ 4. Le condamné doit être informé de l'évolution de son dossier, ainsi que de toute décision prise par l'un des deux Etats au sujet de sa demande de transfèrement.

Article 20

Sauf cas exceptionnel, les demandes sont adressées par le Ministère de la Justice de l'Etat requérant au Ministère de la Justice de l'Etat requis. Les réponses sont transmises par la même voie dans les meilleurs délais.

L'Etat requis doit informer l'Etat requérant dans les plus brefs délais de la décision d'accepter ou de refuser le transfèrement demandé.

Article 21

Chacun des deux Etats pourra se réserver la faculté d'exiger que les demandes et pièces annexes lui soient adressées accompagnées d'une traduction dans la langue ou l'une des langues officielles de l'Etat requérant.

Article 22

Les pièces et documents transmis en application de la présente convention sont dispensés de toute formalité de légalisation.

Article 23

Les frais de transfèrement sont à la charge de l'Etat d'exécution, sauf s'il en est décidé autrement par les deux Etats.

L'Etat qui assume les frais de transfèrement fournit l'escorte.

L'Etat d'exécution ne peut en aucun cas réclamer le remboursement des frais engagés par lui pour l'exécution de la peine et la surveillance du condamné.

TITRE III. — Transfèrement temporaire

Article 24

§ 1^{er}. Dans le cadre d'une procédure de transfèrement en cours et dans l'attente d'une décision définitive, les Parties contractantes peuvent, pour des raisons humanitaires majeures, notamment pour des raisons graves de santé de la personne condamnée ou des membres proches de sa famille, si

Artikel 18

Het verzoek wordt schriftelijk geformuleerd. Het vermeldt de naam van de gevonniste persoon en zijn verblijfplaats in de Staat van veroordeling en in de Staat van tenuitvoerlegging. Het gaat vergezeld van een door een rechterlijke autoriteit verworven verklaring houdende de instemming van de gevonniste persoon.

Artikel 19

§ 1. Ter ondersteuning van zijn verzoek, dan wel in antwoord op het verzoek geformuleerd door de Staat van veroordeling, verstrekt de Staat van tenuitvoerlegging :

a) Een document waaruit blijkt dat de gevonniste persoon een onderdaan is van die Staat;

b) de tekst van het toepasselijke recht dat straf stelt op het feit dat aanleiding heeft gegeven tot de veroordeling in de Staat van veroordeling, alsmede nuttige inlichtingen over de wijze van tenuitvoerlegging van de sanctie in de Staat van tenuitvoerlegging, en over de rechtsgevolgen van de veroordeling in de Staat van veroordeling.

§ 2. Ter ondersteuning van zijn verzoek, dan wel in antwoord op het verzoek geformuleerd door de Staat van tenuitvoerlegging, verstrekt de Staat van veroordeling :

a) Het origineel of een authentiek afschrift van de beslissing houdende veroordeling van de delinquent, waarin wordt bevestigd dat de beslissing uitvoerbaar is en, voor zover zulks mogelijk is, een nadere omschrijving wordt gegeven van de omstandigheden van het misdrijf, van het tijdstip waarop en van de plaats waar het werd gepleegd, de wettelijke omschrijving ervan en de duur van de alsnog te ondergane straf;

b) Een document waarop de naam van de gevonniste persoon en zijn verblijfplaats in de Staat van veroordeling en in de Staat van tenuitvoerlegging zijn vermeld;

c) Een opgave betreffende het reeds ondergane gedeelte van de veroordeling, na toerekening van de duur van de eventuele voorlopige hechtenis en rekening houdend met elke andere voor de tenuitvoerlegging van de veroordeling ter zake dienende handeling;

d) Nuttige inlichtingen over de wijze van tenuitvoerlegging van de sanctie in de Staat van veroordeling;

§ 3. Wanneer een van beide Staten van oordeel is dat de inlichtingen verstrekt door de andere Staat niet volstaan om de toepassing van deze Overeenkomst mogelijk te maken, vraagt deze partij de nodige aanvullende inlichtingen.

§ 4. De gevonniste persoon dient van de evolutie van zijn dossier in kennis te worden gesteld, alsmede van elke door een van beide Staten over zijn verzoek tot overbrenging genomen beslissing.

Artikel 20

Behoudens in uitzonderingsgevallen, worden de verzoeken door het Ministerie van Justitie van de verzoekende Staat aan het Ministerie van Justitie van de aangezochte Staat gericht. De antwoorden worden onverwijld langs dezelfde weg gegeven.

De aangezochte Staat stelt de verzoekende Staat onverwijld in kennis van zijn beslissing of al dan niet met de verzochte overbrenging wordt ingestemd.

Artikel 21

Elke van beide Staten kan zich het recht voorbehouden te eisen dat de hem toegestuurde verzoeken en de bijlagen vergezeld gaan van een vertaling in de of in een der officiële talen van de verzoekende Staat.

Artikel 22

De bescheiden en documenten die met toepassing van deze Overeenkomst worden overgezonden, zijn vrijgesteld van legalisatie.

Artikel 23

De kosten van overbrenging worden gedragen door de Staat van tenuitvoerlegging, tenzij beide Staten ter zake anders hebben bepaald.

De Staat die de kosten van overbrenging draagt, voorziet in de begeleiding.

De Staat van tenuitvoerlegging kan in geen geval de terugbetaling eisen van de kosten die hij heeft gemaakt voor de tenuitvoerlegging van de straf en de bewaking van de gevonniste persoon.

TITEL III. — Tijdelijke overbrenging

Artikel 24

§ 1. In het kader van een aan de gang zijnde overbrengingsprocedure en in afwachting van een definitieve beslissing, kunnen de Overeenkomstsluitende Partijen om belangrijke humanitaire redenen, inzonderheid ernstige redenen die verband houden met de gezondheid van de

des considérations spéciales ne s'y opposent, autoriser d'un commun accord le transfèrement temporaire du condamné vers l'Etat d'exécution.

L'Etat de santé de la personne concernée devra être justifié par des certificats ou attestations émanant de personnes ou d'organismes légalement compétents à cet effet.

L'Etat de condamnation pourra déterminer les conditions et modalités du transfèrement.

La requête et le consentement de la personne condamnée seront recueillis par procès verbal établi devant un membre de l'autorité judiciaire qui devra préalablement l'informer des conditions du transfèrement temporaire et des obligations que les Parties contractantes doivent prendre en charge en vertu de l'application du présent article.

§ 2. La personne transférée restera en détention sur le territoire de l'Etat d'exécution, à moins que l'Etat de condamnation n'autorise sa liberté.

§ 3. L'Etat d'exécution est tenu de garantir le retour de la personne transférée vers l'Etat de condamnation dès que les raisons du transfèrement temporaire ont pris fin.

La détention sur le territoire de l'Etat d'exécution sera imputée sur la durée de la privation de liberté que la personne transférée doit encore subir sur le territoire de l'Etat de condamnation.

§ 4. En cas de fuite de la personne transférée, l'Etat d'exécution prendra toute mesure en vue de son arrestation.

§ 5. Les dispositions de l'article 23 sont applicables au transfèrement temporaire.

TITRE IV. — Règlement des différends

Article 25

Tout différend occasionné par l'interprétation ou l'application de la présente Convention sera résolu par la voie diplomatique.

Il est créé une commission mixte consultative, composée de représentants des Ministères des Affaires Etrangères et de la Justice, qui se réunira périodiquement à la demande de l'un ou de l'autre Etat, afin de faciliter le règlement des problèmes qui surgiront de l'application de cette Convention.

TITRE V. — Dispositions finales

Article 26

§ 1er. Chacune des Parties contractantes notifiera à l'autre Partie l'accomplissement des procédures requises par sa Constitution pour l'entrée en vigueur de la présente Convention. Celle-ci prendra effet le premier jour du deuxième mois suivant la date de la dernière de ces notifications.

§ 2. La présente Convention est conclue pour une durée illimitée.

§ 3. Chacune des parties contractantes pourra à tout moment la dénoncer et cette dénonciation prendra effet un an après la date de réception de sa notification par l'autre partie contractante.

En foi de quoi, les représentants des deux Etats, autorisés à cet effet, ont signé la présente convention et y ont apposé leur sceau.

Fait à Bruxelles, le 7 juillet 1997 en double exemplaire, en langue française, néerlandaise et arabe, les trois textes faisant également foi.

Pour le Royaume de Belgique :

S. DE CLERCK,
Ministre de la Justice

Pour le Royaume du Maroc :

A. AMALOU,
Ministre de la Justice

gevonliste persoon of van zijn naaste familieleden, en op voorwaarde dat daartegen wegens bijzondere overwegingen geen bezwaar is, in onderlinge overeenstemming akkoord gaan met de tijdelijke overbrenging van de gevonniste persoon naar de Staat van tenuitvoerlegging.

De gezondheidstoestand van de betrokken persoon moet worden verantwoord aan de hand van getuigschriften en attesten afgeleverd door personen of organismen die daartoe wettelijk bevoegd zijn.

De Staat van veroordeling kan de voorwaarden inzake en de wijze van de overbrenging bepalen.

Het verzoekschrift en de instemming van de gevonniste persoon worden verworven bij een proces-verbaal opgemaakt voor een lid van de rechterlijke autoriteit die de betrokkene vooraf moet voorlichten over de voorwaarden van de tijdelijke overbrenging en over de verplichtingen die de Overeenkomstsluitende Partijen moeten naleven op grond van de toepassing van dit artikel.

§ 2. De overgebrachte persoon blijft in detentie op het grondgebied van de Staat van tenuitvoerlegging, tenzij de Staat van veroordeling met zijn invrijheidstelling instemt.

§ 3. De Staat van tenuitvoerlegging is gehouden de terugkeer van de overgebrachte persoon naar de Staat van veroordeling te waarborgen zodra de redenen die aan de tijdelijke overbrenging ten grondslag liggen, ophouden te bestaan.

De detentie op het grondgebied van de Staat van tenuitvoerlegging wordt toegerekend op de duur van de vrijheidsberovende straf die de overgebrachte persoon alsnog moet ondergaan op het grondgebied van de Staat van veroordeling.

§ 4. Ingeval de overgebrachte persoon voortvluchtig is, neemt de Staat van tenuitvoerlegging maatregelen met het oog op zijn aanhouding.

§ 5. De bepalingen van artikel 23 zijn van toepassing op de tijdelijke overbrenging.

TITEL IV. — Regeling van geschillen

Artikel 25

Geschillen die voortvloeien uit de uitlegging of uit de toepassing van deze Overeenkomst, worden langs diplomatieke weg opgelost.

Er wordt een gemengde raadgevende commissie ingesteld, bestaande uit vertegenwoordigers van de Ministeries van Buitenlandse Zaken en Justitie, die op geregelde tijdstippen vergadert op verzoek van een van beide Staten, teneinde de regeling van de problemen die uit de toepassing van deze Overeenkomst kunnen voortvloeien, te vergemakkelijken.

TITEL IV. — Slotbepalingen

Artikel 26

§ 1. Elke Overeenkomstsluitende Partij geeft aan de andere Partij kennis van de vervulling van de luidens haar grondwet vereiste procedures betreffende de inwerkingtreding van deze Overeenkomst. Deze Overeenkomst gaat in de eerste dag van de tweede maand na die volgt op de laatste kennisgeving.

§ 2. Deze Overeenkomst is gesloten voor onbeperkte duur.

§ 3. Elke Overeenkomstsluitende Partij kan de Overeenkomst te allen tijde opzeggen, welke opzegging van kracht wordt een jaar na het tijdstip waarop de andere Overeenkomstsluitende Partij de betekening van de opzegging heeft ontvangen.

Ten blijk daarvan, de vertegenwoordigers van beide Staten, deze Overeenkomst hebben ondertekend en eraan hun zegel hebben gehecht.

Gedaan te Brussel, op 7 juli 1997, in twee exemplaren, in de Nederlandse, de Franse en de Arabische taal, de drie teksten zijnde gelijkelijk authentiek.

Voor het Koninkrijk België :

S. DE CLERCK,
Minister van Justitie

Voor het Koninkrijk Marokko :

A. AMALOU,
Minister van Justitie

Conformément aux dispositions de la convention, celle-ci est entrée en vigueur le 1er juin 1999.

Overeenkomstig de bepalingen van de overeenkomst, is dit op 1 juni 1999 in werking getreden.